

Dragostea lui Dumnezeu

Text biblic : 1 Ioan 3:1-10

Versetul de aur

Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.

1 Ioan 3:1

Introducere

Cinci cărți ale Noului Testament au fost atribuite în mod tradițional apostolului Ioan, care a fost unul dintre primii 12 ucenici (Matei 10:2). Trei dintre cele cinci cărți – cele pe care le numim: 1 Ioan, 2 Ioan și 3 Ioan – sunt scrisori ale apostolului Ioan către credincioșii din secolul I AD.

Lecția de astăzi prezintă instrucțiunile pentru a trăi ca și copii iubiți ai lui Dumnezeu. Scrisorile scrise de Ioan bisericii din Efes sunt la un moment în care credința lor a fost pusă la încercare de învățăturile false. Pentru a combate această învățătură falsă, Ioan a subliniat legătura dintre adevărata credință, acțiunile necesare și iubirea adevărată. Copilul lui Dumnezeu trebuie să creadă adevărul, să asculte de porunci și să iubească frații. Învățătorii falși au fost atât de îndrăzneți încât Ioan s-a referit la ei ca având „duhul lui antihrist” (1 Ioan 4:3; 2:18, 22). Ioan a vrut ca influența lor să fie eliminată ca nu cumva să despartă biserica și mai mult (1 Ioan 2:19).

Contextul lecției

I. Dragostea lui Dumnezeu (1 Ioan 3:1-3)

A. Identitatea Noastră (v 1)

Ioan a arătat că Dumnezeu este drept și că „oricine trăiește în neprihănire este născut din El” (1 Ioan 2:29). Ioan atrage atenția ascultătorilor săi asupra dragostei lui Dumnezeu Tatăl. Această dragoste a fost arătată omenirii prin trimiterea de către Tatăl a singurului Său Fiu, Isus, pe pământ pentru iertarea păcatelor noastre (Rom 3:25; 1 Ioan 2:2; 4:10). Prin urmare, adopția în familia lui Dumnezeu nu vine prin naștere fizică, ci prin naștere spirituală (Ioan 3:5–8).

B. Curățenia lui Dumnezeu (v 2-3)

Ioan folosește salutul „preaiubiților” de șase ori în această epistolă (aici și în 1 Ioan 2:7; 3:21; 4:1, 7, 11). Salutul dezvăluie relația pe care Ioan a avut-o cu ascultătorii săi. Ioan folosește cuvântul nădejde.

Speranța sau nădejdea, nu este doar o perspectivă sau un sentiment pozitiv. În schimb, Speranța noastră vine din credibilitatea caracterului lui Dumnezeu. Avem speranță datorită a ceea ce Dumnezeu a promis că va face prin Hristos (Tit 2:13–14).

II. Misiunea lui Dumnezeu (1 Ioan 3:4-6)

A. Care este situația (starea) noastră (v 4)

După ce a prezentat viața de curățenie necesară copiilor lui Dumnezeu, Ioan prezintă pericolul cu care se confruntă credincioșii: cel al păcatului. Scriptura descrie păcatul în diferite moduri. *Păcatul este nebunie* (Proverbe 24:9), *opusul credinței* (Romani 14:23), *lipsa de glorie a lui Dumnezeu* (3:23), *eșecul intenționat de a face bine* (Iacov 4:17) sau *orice „nelegiuire”* (1 Ioan 5:17). În cele din urmă, păcatul transformă oamenii în dușmani ai lui Dumnezeu.

B. Dumnezeu este Soluția (v 5-6)

Doar o singură persoană putea îndepărta păcatele omenirii: Isus Hristos (Ioan 1:29). Numai

Isus are puterea de a face față păcatului, deoarece El este Fiul lui Dumnezeu fără păcat (2 Cor 5:21; Isaia 53:9–10). El și numai El ne-ar putea îndepărta păcatele prin jertfa Sa de pe cruce (Evrei 9:28; 1 Petru 2:22–24).

Ioan prezintă un contrast între două tipuri de oameni. Prima este persoana care trăiește în Hristos. Al doilea tip este persoana care nici nu L-a văzut pe Hristos și nici nu L-a cunoscut. Atunci când îl urmăim pe Mântuitorul perfect și fără păcat, putem trăii vieți de sfințenie și neprihănire.

III. Copii ai lui Dumnezeu (1 Ioan 3:7-10)

A. Atenționarea noastră (v 7-8)

Expresia „copilașilor” este un salut preferat al apostolului Ioan. Cele nouă folosiri ale acestei expresii din 1 Ioan dezvăluie grija pe care o simțea pentru cititorii inițiali ai scrisorii (1 Ioan 2:1, 12, 28; 3:18; 5:21). Toți erau copii ai lui Dumnezeu, dar Ioan a avut o relație unică cu cei ce primeau scrisorile lui – ca un tată spiritual și copiii săi. Spre deosebire de persoana neprihănită este persoana care face ceea ce este păcătos și nu ascultă de legea lui Dumnezeu. Oamenii care se opun în mod intenționat lui Dumnezeu și adevărului Lui urmează minciunile diavolului (Ioan 8:44; Fapte 13:10). Acest spirit de neascultare are ca rezultat moartea spirituală a unei persoane (Ef 2:1–2).

B. Cine este născut din Dumnezeu (v 9-10)

Acest verset se referă la nașterea spirituală a unei persoane pentru a fi un copil al lui Dumnezeu. Oamenii care au experimentat această naștere spirituală *fac ceea ce este drept* (1 Ioan 2:29), *îl cunosc pe Dumnezeu și se iubesc unii pe alții* (1 Ioan 4:7), *cred că Isus este Hristosul* (5:1), *biruiesc lumea* (5:4) și *nu vor continua să păcătuiască* (5:18). Statutul unei persoane se măsoară și în modul în care îi iubește pe alți membri ai familiei lui Dumnezeu. Pe măsură ce dragostea lui Dumnezeu îi umple pe credincioși, va exista o revărsare naturală de dragoste între credincioși (3:11–24; 4:7–21). Persoana care nu reușește în mod obișnuit să acționeze cu dreptate sau să demonstreze dragoste nu este copilul lui Dumnezeu

CONCLUZII

Lecția de astăzi ne oferă instrucțiuni pentru a spune dacă trăim sau nu ca și cum am fi fost umpluți de dragostea lui Dumnezeu. Dacă dragostea Lui ne-a schimbat viețile, atunci vom căuta să avem vieți sfinte și vom demonstra dragostea altora. Dragostea lui Dumnezeu ne-a transformat, dar suntem încă afectați de prezența păcatului. Până la înfrângerea supremă a lui Satan, nu vom reuși să ne comportăm sau să iubim așa cum ar trebui. Între timp, Dumnezeu ne-a dat daruri care să ne ajute să creștem spiritual. El ne-a dat Duhul Său pentru a ne transforma în asemănarea lui Hristos. Dumnezeu ne-a oferit și o „familie” spirituală: pe alți copii ai lui Dumnezeu. Acești „frați” spirituali ne pot încuraja să trăim conform instrucțiunii de viață pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

Ce trebuie să memorăm: Rubrica este clară: copiii lui Dumnezeu îl iubesc și caută vieți de neprihănire.